

Sygn. akt III AUa 262/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak (spr.)

SSA Jacek Zajązkowski

Protokolant: Stażysta Weronika Skalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Ł.

sprawy **A. W. (...) przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przy udziale zainteresowanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 26 listopada 2013 r. sygn. akt IV U 1091/13,

oddala apelację.

III AUa 262/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Sieradzu zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. z dnia 10 maja 2013 roku stwierdzając, że A. W., jako pracownik (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. podlega od 1 stycznia 2013 roku obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. W., urodzony (...), z wykształcenia inżynier budownictwa i magister ekonomii, swoją pierwszą pozarolniczą działalność gospodarczą prowadził w latach 1996 – 2003, zajmował się wówczas wykonawstwem budowlanym.

Od 2 stycznia 2001 roku skarżący został zatrudniony w spółce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w charakterze prezesa, początkowo z wynagrodzeniem 1 450,00 złotych miesięcznie, od stycznia 2004 roku 2 500,00 złotych, a od marca 2012 roku 3 500,00 złotych miesięcznie i obowiązkami zgodnie z jego kwalifikacjami i profilem Spółki, ta zaś zgłosiła pracownika do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego. (...) Spółka (...), gdzie wnioskodawca był również wspólnikiem, zajmowała się hurtowym i detalicznym handlem materiałami budowlanymi, później projektowaniem i wykonawstwem. Swoją działalność prowadziła poprzez market budowlany dla detalistów i sprzedaż hurtową materiałów zgromadzonych na posiadanym placu składowym oraz w magazynie. Do połowy maja 2012 roku, firma zatrudniała pracowników w ramach stosunku pracy na różnych stanowiskach i przy zróżnicowanych zakresach obowiązków oraz odpowiedzialności tak, by od trzydziestu pracowników zatrudnić

w najlepszym okresie stu. Od dozorczy przez pracowników fizycznych, biurowych, sprzedawców, magazynierów, projektanta, przedstawicieli handlowych, menadżerów do spraw sprzedaży detalicznej i hurtowej, koordynatorów, dyrektora regionalnego i dyrektora zarządzającego w osobie A. W., zarobki kształtowały się od płacy minimalnej do 3 500,00 złotych miesięcznie dla tego ostatniego. Zaś, w najlepszym 2008 roku obroty z tytułu sprzedaży towarów wyniosły ponad jedenaście milionów złotych, przy tendencji spadkowej, do 5 828 267,95 złotych w 2012 roku. Po problemach z nieuczciwym pracownikiem, po 2008 roku, mimo zatrudnienia wykwalifikowanej kadry zarządzającej, firma nie osiągnęła obrotów z najlepszych lat. Skarżący, jako prezes zarządzający, posiadający doświadczenie praktyczne i teoretyczne w branży budowlanej oraz przygotowanie menadżerskie i marketingowe, zwolniwszy dyrektorów R. i W., od maja 2012 roku przejmował strategiczne funkcje i stanowiska w spółce. By minimalizować koszty przy zachowaniu dotychczasowej działalności, wnioskodawca oddelegował całość zasobów ludzkich – pracowników, do dyspozycji zewnętrznego dostawcy usług, jakim była firma outsourcingowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W., następnie K.U.K.-E.F.I. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Przyjęta koncepcja korzystania z podmiotu zewnętrznego do prowadzenia działalności handlowej firmy, w tym zatrudniania i zarządzania pracownikami, pozwoliła prezesowi W. na skoncentrowaniu się na pracach strategicznie najważniejszych dla firmy, a związanych z marketingiem, strategią handlową i biznesową w szerokim pojęciu. Tak jak jego pracownicy, z pierwszym sierpnia 2012 roku, wnioskodawca został przejęty, jako pracownik w trybie art. 23¹ k. p. przez Spółkę (...). We wrześniu 2012 roku nowy pracodawca zwiększył A. W., jako prezesowi zarządzającemu, wynagrodzenie do 8 800,00 złotych miesięcznie i zmniejszył wymiar zatrudnienia do 7/8 etatu. Od 1 listopada 2012 roku, w tym samym trybie co poprzednio, skarżący stał się pracownikiem firmy outsourcingowej K.U. K.-E. F. I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. Oddział we W., gdzie od 24 grudnia 2012 roku ustalono prezesowi W. wynagrodzenie na kwotę 29 000,00 złotych miesięcznie i przywrócono pełny etat. To ostatnie porozumienie zmieniające warunki pracy i płacy poprzedzone zostało uchwałą Rady Nadzorczej Spółki (...) z 10 grudnia 2012 roku, gdzie postanowiono powierzyć A. W., będącemu już dyrektorem zarządzającym, również obowiązki dyrektora handlowego i kierownika działu (...), przy wynagrodzeniu 29 000,00 złotych miesięcznie, poczynając od 24 grudnia 2012 roku. Od 1 stycznia 2013 roku, w tym samym trybie co poprzednio, skarżący W. stał się pracownikiem swojej macierzystej firmy, Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. ze stanowiskiem i obowiązkami wynikającymi z uchwały rady nadzorczej. Przejście dotyczyło jedynie jego osoby, bez pozostałych pracowników, to spowodowało, że był jedynym etatowym pracownikiem Spółki (...), nie licząc pracowników młodocianych, uczniów przyuczających się do zawodu. Z uwagi na stan zdrowia, od 1 stycznia 2013 roku ubezpieczony W. kontynuował niezdolność do pracy, a jego zakład pracy wystąpił do organu rentowego o dalsze wypłacanie zasiłku chorobowego.

Decyzją z 10 maja 2013 roku za Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że ubezpieczony A. W., jako pracownik zatrudniony na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie podlega od 1 stycznia 2013 roku obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu chorobowemu.

Stan faktyczny na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy ustalił na podstawie całokształtu nieosobowego materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania przed organem rentowym i przed Sądem. Uzupełnieniem wskazanych dowodów jest zasługujące na wiarygodność przesłuchanie wnioskodawcy i uczestnika postępowania, poprzedzone koherentnymi zeznaniami świadka F. W.. Złożone wyjaśnienia pozwoliły Sądowi na właściwe ustalenie intencji stron przy zawieraniu umów o pracę, ustalenie genezy istotnych postanowień umownych, co do wynagrodzenia za pracę, jako ekwiwalent za świadczoną pracę, co do jej rozmiaru i ciężaru obowiązków, przede wszystkim ustalenie celu i potrzeb zastosowania instytucji outsourcingu i jej konsekwencji. Zgromadzony nieosobowy materiał dowodowy dał sądowi meriti podstawę do ustalenia rozmiaru działalności firmy (...), zarówno co do rocznych obrotów, jak i co do rozmiaru i spektrum zatrudnienia pracowniczego oraz zarobków. Sąd nie znalazł podstaw do negowania potrzeby zatrudnienia pracowniczego A. W. w Spółce (...), będącego członkiem zarządu tejże firmy i współnikiem, do podważania kompetencji i umiejętności zawodowych ubezpieczonego, do kwestionowania genezy wysokości zarobków skarżącego, będącego na 1 stycznia 2013 roku jednocześnie dyrektorem zarządzającym, dyrektorem handlowym i kierownikiem działu (...). Zaś, wynagrodzenie 29 000,00 złotych miesięcznie, przyznane jednemu pracownikowi firmy z takim zakresem obowiązków i odpowiedzialnością, zostało przez skarżącego

uzasadnione potrzebami firmy, rozmiarami obrotów, jej sytuacją rynkową, umiejętnościami A. W.. Należy zauważyć, że od 2001 roku, nie od stycznia 2013 roku, jedynym rodzajem i miejscem pracy wnioskodawcy była praca dyrektora firmy z szerokimi obowiązkami, realizowana na terenie właściwym dla Spółki (...), a cel outsourcingu został wyjaśniony w ustaleniach. Treść przesłuchania wnioskodawcy pozwoliła również na wiarygodne wykazanie, że pracownik W., nie tylko wspólnik i członek zarządu, faktycznie przystąpił do realizacji postanowień umowy o pracę celem zarządzania tak dużym, jak na rynek (...) przedsięwzięciem gospodarczym. Mimo przyznanej inicjatywy dowodowej i procesowej chęci skorzystania z niej, organ rentowy nie wykazał zarzucanej nieważności umowy o pracę, obejścia prawa, czy pozorności stosunku pracy, nie zgłosił w tym zakresie żadnych dowodów potwierdzających takowe twierdzenia.

Czyniąc rozważania prawne Sąd Okręgowy przywołał treść art. 22 § 1 k.p. wskazując przy tym, że zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy na rzecz pracodawcy za odpowiednim wynagrodzeniem. Bazując na treści powołanego art. 22 k.p. Sąd Okręgowy uznał, iż na gruncie przedmiotowej sprawy adresatów zaskarżonej decyzji łączył stosunek pracy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. zaskarżając je w całości. Zarzucając niniejszemu rozstrzygnięciu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez oparcie się na zeznaniach A. W., F. W., co do wysokości wynagrodzenia A. W. w kwocie 29 000,00 złotych, uzasadnienia tego połączeniem stanowisk dyrektorów, mimo że są sprzeczne z danymi dotyczącymi wysokości wynagrodzeń czasów zatrudnienia, likwidacji stanowisk dyrektora handlowego, regionalnego w Spółce (...), przeczą im dokumenty dotyczące stosunku pracy ze spółek (...).U.K.-E.F.I Polska w zakresie połączenia stanowisk dyrektorów w Spółce (...), uznanie za konkretnych zeznań świadka F. W. mimo niezajomości faktów z działalności Spółki (...). Ponadto skarżący zarzucił naruszenie art. 22 § 1 k.p., podczas gdy wynagrodzenia A. W. w Spółce K.U.K.-E.F.I Polska w wysokości 29 000,00 złotych, z którym przeszedł on do Spółki (...) w dniu 1 stycznia 2013 roku nie ustalił podmiot będący pracodawcą w momencie ustalenia wynagrodzenia w takiej wysokości. Uzupełniając złożoną apelację skarżący zarzucił naruszenie art. 23¹ § 1 k.p. wskazując, że typ przedsiębiorstw (...).U.K.-E.F.I Polska jest różny, co w jego ocenie pozostaje niewystarczającym do uznania, że nastąpiło zgodne z wskazanym przepisem przejście zakładu pracy na nowego pracodawcę.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zakwestionowanego orzeczenia i oddalenie złożonego odwołania.

W uzasadnieniu Apelacji skarżący wskazał, że w świetle obiektywnych dowodów z dokumentów, zeznania świadka i strony, jako bezpośrednio zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie nie mogą się ostać. Skarżący wskazał, iż w najlepszych latach pod względem wysokości przychodów wynagrodzenia dyrektorów zarządzającego, handlowego, regionalnego nie wynoszą nigdy w sumie 29 000,00 złotych. Ponadto skarżący wskazał, iż Przejście A. W. do Spółki (...) nastąpiło z dnia 1 stycznia 2013 roku, lecz nie ustalono wtedy wysokości wynagrodzenia, porozumienie o przejściu dotyczyło przy tym tylko samego przejścia pracownika na dotychczasowych warunkach z K.U.K.-E.F.I Polska do (...).

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja nie zawiera uzasadnionych podstaw. Na wstępie zauważyć należy, że ze względu na treść decyzji, od której rozpoznawał odwołanie sąd pierwszej instancji istotą sporu w rozpoznawanej sprawie jest podleganie ubezpieczeniom społecznym A. W. jako pracownika zainteresowanej spółki, a nie wysokość podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia. W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony A. W. nieprzerwanie od 2 stycznia 2001 roku do dnia wydania przez organ rentowy przedmiotowej decyzji z 10 maja 2013 roku pozostawał w zatrudnieniu w zainteresowanej spółce (...) na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, aczkolwiek aneksami do umowy zmieniano wymiar czasu jego pracy i wysokość wynagrodzenia. Początkowo zatrudniony był na stanowisku prezesa, a od 20 kwietnia 2007 roku na stanowisku dyrektora zarządzającego (angaze: k. 33, 35, 41, 49, 51 akt ZUS – teczka kontroli doraźnej) . Przekształcenia podmiotowe po stronie pracodawcy ubezpieczonego miały w stosunku do niego wyłącznie charakter pozorny. Po 30 lipca 2012 roku nadal wykonywał powierzone mu obowiązki dyrektora zarządzającego zainteresowaną spółką, będąc

nadal (...) spółki (...), która nie zaprzestała prowadzenia swojej działalności gospodarczej. Wynika to jednoznacznie z zeznań samego ubezpieczonego, przesłuchanego w charakterze strony, jak i prezesa zarządu zainteresowanej spółki (...) (k. 140-142, e-protokół k. 143). Stąd też sąd drugiej instancji nie podziela ustaleń Sądu Okręgowego w tym zakresie. Spółka (...) nie przekazała zarządowi na spółkę żadnej firmie zewnętrznej, ani też bieżącego kierowania sprawami spółki. Co prawda umowa - porozumienie z 1 sierpnia 2012 roku z 1 sierpnia 2012 roku (k. 55 akt ZUS – teczka kontroli doraźnej) zawarta pomiędzy spółką (...) a (...) sp. z o.o. w § 2 wskazuje jako przedmiot umowy przejście przez spółkę (...) wszystkich pracowników zainteresowanej spółki w trybie art. 23¹ k.p., to jednak ubezpieczony A. W. samodzielnie kierował sprawami zainteresowanej i nigdy nie łączył go ze spółką (...) stosunek podporządkowania charakterystyczny dla umowy o pracę, o której mowa w art. 22 k.p. To samo dotyczy trójstronnego porozumienia z 31 października 2012 roku zawartego pomiędzy zainteresowaną spółką, spółką (...) i spółką (k. 61 akt ZUS – teczka kontroli doraźnej) , w myśl którego ta ostatnia spółka miała przejąć w trybie art. 23¹ k.p. pracowników spółki (...). A. W. nie pracował pod kierownictwem kogokolwiek z zarządu spółki K.U.K.-E.F. I (...) sp. z o.o. Co więcej decyzja o podwyższeniu wynagrodzenia ubezpieczonego do kwoty 29 000,00 zł i poszerzenia jego obowiązków zapadła w spółce (...), na co wskazuje uchwała Rady Nadzorczej tej spółki (k. 63 akt ZUS – teczka kontroli doraźnej), a dopiero następnie rzekomy pracodawca K.U.K.-E.F. I (...) sp. z .o.o. przyznał mu wynagrodzenie w tej kwocie (k. 65 tych akt). Ocena ważności czynności dotyczących podwyższania wynagrodzeń ubezpieczonego nie należy do przedmiotu sporu w sprawie, gdyż jak już to wykazano na wstępie przedmiotem sprawy nie jest podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia, lecz podleganie ubezpieczeniom. A. W. w dniu 1 stycznia 2013 roku był pracownikiem spółki (...) i dlatego z mocy art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., nr 121 – j.t.) podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Mając na uwadze powyższe wyrok sądu pierwszej instancji odpowiada prawu, a apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c.